

הסופר אברהם ב' יהושע התנגד לנסיגה מהרי שוף ויצחק מודעי איים על חבריו שהוא יתאשפז

יבקה ברוך כתבת השבועון הגרמני שטרן במרחב. היתה מוכנה לכל. כאשר נאלצה להישאר בבית המימשל הצבאי בעיר צידון בלבנון ולהמתין לסידורים, הוציאה

■ איש הטלוויזיה יעקב אחימאיר שוחח עם המראיין הריאיון. אחימאיר סיפר, שלא אחת מחמיצים במוקד את השאלות החשובות, משום שהמראיינים נעולים על שאלות מוכנות מראש ולא מאלתרים במקום, על-פי התשובות: כדוגי מה הביא אחימאיר את הריאיון עם אלוף יהושע שגיא, ראש אמ"ן הפורש. אחימאיר גילה, שאחרי הריאיון התייעצו המר איינים, בניתוח שערך חשו שהם החמיצו כמה שאלות חשובות.

■ הנוסעים בכביש המוביל לאשדוד נהמו לראות דמות מוכרת רוכבת על אופניים. היה זה **שמואל פלאטר-שרון**, שלא לבש חליפה, אלא היה לבוש בכיגרי ספורט מהודרים. פלאטר יוצא מדי שבת בבוקר לסיבוב קבוע מביתו שבסביבון לאשדוד, כדי לשמור על כושר. ככל שבוע הוא מנסה לצבור 100 קילומטרים של רכיבה.

■ יושבראש אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב **אלי קראוס**, שנדון השבוע לשנתיים מאסר בפועל על מעשי שחיתות שביצע במיס גרת תפקידו, נעצר בעיקבות תלונה שהגיש עסקןסטודנטים אחר, **אלי האובן**. במהלך המישפט תיאר האובן בפרוטרוט כיצד דרש ממנו קראוס שוחד תמורת השארתו בתפקידו במפעל השיכפול של האוניברסיטה. ערב הרשעתו פנה קראוס להאובן, וביקש ממנו שתן עבורו עדות-אופי. האובן שקל וסירב.

יפה ירקוני מימשה את הבטחתה וחזרה להופיע, אחרי שהתאבלה על מות בעלה שייקה ירקוני. יפה, שהופיעה בשבוע שעבר ברמת-גן, וזכתה בלחיצת-יד מראש העיריה, ישראל פלד, התכוונה, ערב מותו של שייקה, להודיע על תקליט ומופע חדשים שלה. אחרי הפסקה קצרה מאונס.

■ לעיתונאים הישראלים היושבים בקופנהאגן זומנה הפתעה של ממש. השגרירות הסעודית בדנמרק הומינה אותם לקבלת-פנים לרגל החג הלאומי הסעודי. העיתונאי **עלי בהן** קיבל הזמנה זוגית, למרות שהוא רווק, ואלו העיתונאי **אליהו** ("בוזי") **זהבי**, כתב הארץ, קיבל הזמנה לכבוד, למרות שהוא נשוי. במסגרת קבלת-הפנים התפתחו שיחות על נושאים פוליטיים בין נסיכים סעודיים בכגרים לאומיים מסורתיים ובין העיתונאים הישראליים, שהיו לבושים בהידור מערבי.

■ העיתונאי **אמנון הנקנר** נראה כיום השישי שעבר בבית-הקפה כסית בתל-אביב, אחרי היעדרות של שלושה חודשים. הנקנר, שנקע את רגלו במישחק כדורגל עם ילדיו, נאלץ לשכב במיטה תקופה ארוכה. עתה הוא ראשי לצעוד, אך הוא נאלץ להיעזר בקביים.

■ המטה המוניציפלי של הליכוד רעש וגעש. נציג הליברלים, השר **יצחק מודעי**, היה קרוב להתמטות, בניגוד לעמיתו מחרות, סגן-החיים **קוסמן**. בישיבת-חרום טען מודעי, שחרות הוציאה את מועמדי הליברלים מהרשימות בשיתוף-הסלמי. זו היתה עבר

ממכונותיה של מלא כל טוב - שלושה סוגים של נקניקים גרמניים, ארבעה סוגי גבינות, שני סוגי יין ועוד. היא הזמינה את חבריה העיתונאים לפיקניק. בין המצטרפים היה **צבי בראל**, כתב הארץ (לידה).

פפת הקטה, על-פי סיפורו של **ג'ון להיקארה**, בתפקיד של איש-שירותי-הביטחון של ישראלי, המפיק הסכים לשחררו, בתנאי שמועדי הצילום של חלקו בסרט יפוצלו לארבע, כדי שהוא יוכל להופיע ל כמחזה. ההסדר פעל כשורה, עד מוצאי ראש-השנה שבו הוצג המחזה פעמיים. לוי לא יכול היה לשוב ממינכן, ואז הוצע לבימאי המחזה **יואל זילברג** להחליף את לוי. זילברג, שביים את כל הגירסות של האידיוטיט, קפץ בשימחה על ההצעה. הוא כיצע את תפקידו בהצלחה, והקהל לא הרגיש שבתפקיד המאהב הזקן של **ציפי שביט** הופיע הכי מאי.

■ לוי ניצל את שהותו בגרמניה כדי לבקר בתיאטרון. הוא צפה במחזה דון גואן, שאותו ביים בימאי-הקולנוע המפורסם **אינגמר ברגמן**. בתוכנית הוא גילה שהשחקן הראשי הוא ישראלי בשם **מיכאל דגן**. לוי מיהר אל מאחרי הקלעים, לפגוש בו. דגן סיפר לוי שבי-1951 הוא שיחק בתיאטרון הקאמרי, ואחר-כך יצא לחו"ל. באולם אחר צפה לוי בשחקנים הישראלים **שמואל רודנסקי**, ליה **דוליצקה** ו**סבי דור** הצעיר, המופיעים באנטבה - הגירסה הגרמנית לכנר על הגג.

■ אצלי כבר הוקמה ממשלת ליכוד לאומי, טען בלהט איש-יחסי-הציבור **צבי וילדר**. כשהתבקש להסביר את דבריו ענה שהוא מייצג ברומנית את כל מרכיבי הקואליציה הרחבה בכחירות המוניציפליות. הוא מעניק שירותים למועמד המעי-רך לראשות עיריית ראשון-ציון, תת-אלוף (מיל') **מאיר ציצן**, למועמד החזית הרתית לראשות עיריית תל-אביב **חיים בסוק**, ולמועמד הליכוד לראי-שות עיריית בני-ברק, איש חרות

עדי סמל מנהל מחלקת-האירועים של מוסיאון תל-אביב, ואשתו שרה ברייטברג, אוצרת המוסיאון. הוזמנו בלילה-השישי שעבר למסיבה, בביתה של בעלת הגלריה נעמי גבעון. מכיוון שהמקום היה צפוף ומלא אורחים, הם עזבו בשעה מוקדמת והגיעו למסיבה אחרת שנערכה ברמת-אביב, שם ליה נודע להם באקראי, שם מיהרה שרה ללגום בירה. בעוד עדי, אחיו של מנהל תיאטרון חיפה, נועם סמל, חיפש ידידים.

רות. הם היכו את אחיו, שהיה אז כן 16, וגם את אביו, שבא להגן על בנו, משום שחדשו בצעיר שהוא חבר באצ"ל. האח אושפז בבית-חולים ושם שהה שמונה חודשים. פורת הנער לא שכח את תקופת הסוון וכך התקרב לחרות.

■ השחקן **אורי לוי**, המופיע במחזה האידיוטיט, נאלץ לבי-קש בקשה יוצאת-דופן ממפיק ההצגה **רפי שחר**. הוא הוזמן להשתתף בצילומי הסרט המתור-

דה מתישה, הוסיף, ויכול להיות שאאלץ ללכת לבית-החולים. אחר-כך עזב במהירות את המקום.

■ כיצד הפך **אורי פורת** לאיש חרות? בתוכנית הרדיו שאלות אישיות סיפר יועץ-ראשה-ממשלה לענייני תיק-שורת **ליעקב אגמון**, שבגיל שמונה הוא עבר חוויה בלתי-נעימה. לבית הוריו פרצו צעירים מאירגון הגנה, פניהם עוטות מסכות ובידיהם שרשי